

PŘEDMLUVA	3
-----------------	---

x

ADJEKTIVA	5
Obecné úvodní poznámky	6

MORFOLOGIE ADJEKTIV

a/ Vyjádření gramatické kategorie rodu	
1. ve zvukové realizaci jazykového projevu	8
2. v písemné realizaci jazykového projevu	12
b/ Vyjádření gramatické kategorie čísla	
1. ve zvukové realizaci jazykového projevu	15
2. v písemné realizaci jazykového projevu	19
c/ Stupňování adjektiv	
Obecné úvodní poznámky	19
1. Stupňování relativní	22
2. Stupňování absolutní	25

SYNTAKTICKÉ FUNKCE ADJEKTIV

a/ Přívláskové adjektivum	28
a-I/ Adjektivum tvořící přívlástek těsný	28
1. Postavení přívláskového adjektiva	28
Anteposice adjektiv	29
Postposice adjektiv	42
2. Shoda přívláskového adjektiva	53
2a/ Jediné přívláskové adjektivum u jediného substantiva	55
2b/ Jediné adjektivum blíže určuje dvě nebo více substantiv spojených souřadně	57
2c/ Adjektivum stojí za posledním substantivem	57
2d/ Adjektivum předchází před substantivy	61
2c/ Více adjektiv stojí u jednoho substantiva	61
2d/ Přívláskové adjektivum u substantiva blíže určeného přívláskem neshodným	67
a-II/ Adjektivum tvořící přívlástek volný	71
b/ Doplnkové adjektivum	73
c/ Přísudkové adjektivum	75
d/ Jiné funkce adjektiva	76

	Str.
A D V E R B I A	78
A/ M O R F O L O G I E A D V E R B I Í	80
a/ Adverbia bez zvláštního morfologického znaku	80
b/ Adverbia s charakteristickým morfologickým znakem	82
c/ Stupňování adverbíí	85
Stupňování relativní	86
Stupňování absolutní	86
Stupňování nepravidelné	87
B/ S Y N T A K T I C K É F U N K C E A D V E R B I Í	
a/ Význam adverbíí	88
b/ Funkce adverbíí ve větě a v souvětí	89
c/ Postavení adverbíí ve větě	92
C/ R O Z T Ě Í D Ě N Í A D V E R B I Í	
podle jejich základních významů a výklady komplikovanějších syntaktických a sémantických otázek jejich užití	96
A d v e r b i a p r v n í s k u p i n y	
I. Adverbia záperu	96
1. Negace vztahující se ke slovesu nebo k celému přísudku věty ..	96
a/ Negace jednočlenná	96
b/ Expletivní ne	103
c/ Negace dvojjčlenná	107
Postavení jednotlivých částí dvojjčlenné negace	109
d/ Restrikce vyjádřená opisem <u>ne ... que</u>	114
2. Negace v predikativních větách bez slovesa	116
3. Negace vztahující se k jinému větnému členu než ke slovesnému přísudku	117
4. Negace vztahující se k celé větě	119
II. Adverbia kvantity	122
III. Adverbia intenzity	123
si, aussiy tant, autant	124
beaucoup, bien	126
combien, que	127
davantage	128
pas mal, peu, un peu, un petit peu, guère	129
plus, moins	131
tout, très, trop	132
IV. Adverbia způsobu	133
comme a comment	134
mieux, pis	135
plutôt, plus tôt	136

I. Adverbia času	137
auparavant, cependant	138
tôt, aussi tôt, si tôt, plus tôt, aussitôt, sitôt, plutôt, tantôt	138
tantôt a tout à l'heure	138
de suite, tout de suite	139
jadis, naguère, jamais	139
en ce moment, à ce moment	140
tout à coup, tout d'un coup	140
II. Adverbia místa	140
alentour, à l'entour	140
III. Adverbia příčiny	141
IV. Adverbia mínění	141
oui, si	142
bien, fort bien	143
veire	143

Adverbia třetí skupiny

I. Adverbia ve funkci spojek	144
II. Adverbia srovnání	146

x

ZÁJMENA A ZÁJMENNÁ ADJEKTIVA	149
------------------------------------	-----

x

ZÁJMENA OSOBNÍ	151
a/ Osobní zájmena podměťová	152
b/ Osobní zájmena předmětová	155
c/ Osobní zájmena přísudková	157
Postavení osobních zájmen	158
Opakování osobních zájmen podměťových	160
Opakování osobních zájmen předmětových	165
Osobní zájmeno <u>z</u> vratné <u>soi</u>	168
Adverbiální zájmena <u>en</u> a <u>y</u>	172
Postavení <u>en</u> a <u>y</u> u slovesa	175
Dodatek: Meze možností pronominalisace větných členů	176

x

VZTAŽNÁ ZÁJMENA A ADVERBIA	178
----------------------------------	-----

	Str.
qui a lequél	183
que	186
quoi	187
dont	187
Neutrální zájmena ce qui, ce que, ce à quoi, à quoi, ce pour quoi, pour quoi, ce sur quoi, sur quoi, atd.	189
Postavení vztažných zájmen v souvětí	190
Zájmena zevšeobecnovací:	
tvary jednoduché	197
tvary opisné	197
Vztažná zájmenná adjektiva	199
x	
Z Á J M E N A T Á Z A C Í	
qui ?	200
que ?	201
quoi ?	202
lequel ? laquelle ?	203
Tvary opisné: qui est-ce qui ? qui est-ce que ? de qui est-ce que ? à qui est-ce que ? atd.	203
Tázací zájmenná adjektiva	205
x	
Z Á J M E N A U K A Z O V A C Í	208
Užití tvarů jednoduchých	208
Užití neutrálního zájmena <u>ce</u>	210
Užití tvarů složených	213
Ukazovací zájmenná adjektiva	214
x	
Z Á J M E N A P Ř I V L A S T Ň O V A C Í	216
Přivlastňovací zájmenná adjektiva	217
x	
Z Á J M E N A N E U R Č I T Á	221
autrui	221
certain	221
on	222
quelqu'un	224
quiconque	224
autre chose, quelque chose, grand-chose, pas grand-chose, peu de chose	224
l'un - l'autre, les uns - les autres	225
Neurčitá zájmenná adjektiva	
aucun	226
nul	227

	str.
pas un	228
certain	228
différents, divers	229
maint, quelque, chaque	229

Slova náležející do několika slovních kategorií

tout	230
même	233
tel	235
autre	236

x

PŘEDLOŽKY

Definice předložek jako slovního druhu	239
Syntaktické funkce předložek	245
Pokusy o třídění francouzských předložek	248
Třídění formální: předložky a předložková sousloví	248
Třídění z hlediska historického	248
Třídění z hlediska sémantického: prépositions pleines, prépositions incolores	249
Třídění Ch.Ballyho na předložky gramatikalizované a předložky lexikalizované	250
Opakování předložek	251
Užití některých předložek:	
à, též: à & en, à & dans	254
de	265
en	271
par	273
pour	275
sur	278
avec	279

x

VĚTA, VĚTNÉ DVOJICE, VĚTNÉ ČLENY

Věta jednoduchá, věta složená	283
Třídění vět jednoduchých podle obsahu	283
Větné dvojice, větné členy	284
Větné dvojice: člen řídící, člen podřízený	284
Věta jednoduchá	286
Základní větné členy	288
Rozvíjející větné členy	288

x

	Str.
SHODA PŘÍSUDKU S PODMĚTEM	293
Základní pravidla	295
Případy komplikovanější	296
1. Podmětem věty je zájmeno osobní	297
Tzv. franspocice gramatické osoby	297
Substantiva užitá k označení 1. nebo 2. osoby při nepřímém oslovení	300
2. Podmětem věty je neurčité zájmeno <u>on</u>	300
3. Podmětem věty je neutrální ukazovací zájmeno <u>ce</u>	302
4. Podmětem věty je vztažné zájmeno <u>qui</u>	304
5. Podmětem věty je vyjádření množství	307
6. Podmětem věty je číselný výraz, zlomek, číslo smíšené, vyjádření procent	310
7. Podmět věty je rozšířený	313
A/ Otázka gramatického čísla	315
a/ Celý rozšířený podmět předchází před slovesem	
1. Přísudek věty je v plurálu	315
2. Přísudek věty zůstává v singuláru	320
b/ Celý rozšířený podmět následuje za slovesem	327
c/ První člen rozšířeného podmětu předchází před slovesem a ostatní členy následují za ním	328
B/ Otázka gramatického rodu	331
C/ Otázka gramatické osoby	332
Některé případy méně frekventované, nezahrnuté do kapitol předcháze- jících	334
1. Podmětem věty je jméno místní	334
2. Podmětem věty je titul knihy, uměleckého díla	334
3. Podmětem věty je slovo nebo slovní výraz chápaný jako zvukové, grafické nebo gramatické vyjádření pojmu	335
4. Slovesem věty je sloveso neosobní nebo sloveso užitá neosobně ...	336
5. Podmětem věty je pronominální nebo přívlastkový výraz <u>tel èt tel</u>	
6. Věta začíná slovem <u>vive/nt/</u>	336
7. Věta začíná slovem <u>reste/nt/</u>	336
8. Přísudek věty je sloveso <u>importer</u> ve výrazech <u>qu'importe</u> , <u>peu importe</u>	337
9. Slovesem věty je podmínkový výraz <u>n'était, n'était</u>	337
10. Rozbor domnělé shody sponového slovesa s přísudkovým jménem	337
x	
OBSAH	339